

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ-ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αθήνα, 2/2/2010

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Σε προηγούμενη ανακοίνωσή μας και ενόψει της ανάληψης της νέας διακυβέρνησης, αναφερθήκαμε στα ανεπίλυτα και χρονίζοντα προβλήματα του κλάδου μας, προτάσσοντας και δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις απαράδεκτες συνθήκες εργασίες κυρίως στα μεγάλα Δικαστήρια της χώρας, από τις τεράστιες ελλείψεις προσωπικού, που σε συνδυασμό με τον αυξανόμενο όγκο εργασίας, δείχνουν αξεπέραστα και έχουν κυρίως ως εξής:

-Πρόσληψη όλων των επιτυχόντων του πρόσφατου διαγωνισμού, μέσα από τον πίνακα επιτυχόντων που πρέπει να μείνει ανοικτός και να καλύψει έτσι, τα τεράστια κενά σε μία περίοδο που η Γραμματεία στενάζει από την έλλειψη προσωπικού.

-Η επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης θα επιτευχθεί μόνο με προσλήψεις προσωπικού, δημιουργία νέων ακροατηρίων, νομοθετικές πρωτοβουλίες για αποποινικοποίηση αδικημάτων, ουσιαστική λειτουργία του θεσμού της εξώδικης επίλυσης διαφορών.

-Η επέκταση της μηχανοργάνωσης και μαγνητοφώνησης-απομαγνητοφώνησης των πρακτικών χωρίς την εμπλοκή ιδιωτικών εταιριών που εκβιάζουν τη Γραμματεία και το Υπουργείο γενικότερα πολύ συχνά, πρέπει κάποτε να αντιμετωπισθεί με προσλήψεις εξειδικευμένου προσωπικού δικαστικών υπαλλήλων.

-Η δαιμονοποίηση του ωραρίου των ακροατηρίων ως κύρια αιτία καθυστέρησης της απονομής της Δικαιοσύνης, που κατά καιρούς κάποιοι διατυμπανίζουν, αποτελεί κοντόφθαλμη άποψη αυτών που δεν θέλουν να δουν κατάματα τα προβλήματα της Δικαιοσύνης στην πραγματική τους διάσταση.

-Επιτέλους η σύσταση και άλλων Πρωτοδικείων ιδιαίτερα στην Αττική καθώς επίσης και ενός ακόμη Εφετείου στην αρμοδιότητα του οποίου θα υπάγονται τα νέα Πρωτοδικεία και τα παλιά πλην των Αθηνών, είναι πλέον επιτακτική ανάγκη. Επίσης κάτι ανάλογο μπορεί να συσταθεί και στην Θεσσαλονίκη και ίσως και σε άλλες μεγάλες πόλεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Φαίνεται ότι σ' αυτόν το κλάδο η ηρεμία και ενότητα αποτελεί μια ψευδαισθηση εφόσον επιλεκτικά κάποιοι δεν αποδέχονται αρχές και αξίες αυτονόητες και δεδομένες στους άλλους χώρους Δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και στην ίδια την κοινωνία.

Πώς αλλιώς μπορεί κάποιος να εξηγήσει τις διεκδικήσεις παράλογων στόχων, αγνοώντας την διασάλευση και την ταραχή που θα σπείρει, όταν στο βωμό της επίτευξης αυτών των αιτημάτων, μας απαξιώνει ως υπαλλήλους, ως ανθρώπους, ως επιστήμονες αποδεχόμενος την δουλική υποταγή του βοηθητικού δίπλα στον <<κυρίαρχο>> δικαστή.

Οι δύσκολοι καιροί που ζούμε αφήνουν ελάχιστα περιθώρια για αντιμετώπιση ζητημάτων που για κάποιους τρίτους έξω από το χώρο μας θεωρούνται αυτονόητα λυμένα, όμως για το χώρο μας δυστυχώς συνεχίζουν να μας τυραννούν και να αποτελούν την μεγαλύτερη τροχοπέδη παραπέρα διεκδικήσεων.

Ένα έχουμε να σας πούμε ξεκάθαρα. Όλο το ζήτημα της αθλιότητας της ένταξης των αποφοίτων της ΔΕ στη ΠΕ κατηγορία είναι ο ευσεβής και αξεπέραστος πόθος των περισσοτέρων, εφόσον το ζήτημα παραμένει ανοικτό. Παραμένει δε ανοικτό όσο υιοθετείται η «κατάπτυστη και δουλική» άποψη ότι είμαστε «βοηθητικό – υποστηρικτικό προσωπικό» των δικαστών στην διαδικασία απονομής της Δικαιοσύνης. Εμείς ποτέ δεν το αποδεχθήκαμε, θεωρώντας ότι ο κάθε ένας από εμάς είναι κυρίαρχος των δικών του υποχρεώσεων που έχει αναλάβει και που απορρέουν από συνταγματικές επιταγές και την ίδια την συνειδησή του, εν τέλει «υπηρέτης της ιδέας της Δικαιοσύνης και ισότιμος συνεργάτης με Δικαστές και Δικηγόρους».

Συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι η γνώση δεν χαρίζεται αλλά αποκτάται με κόπους και προσπάθειες, θυσίες και ιδρώτα και που πάνω σ' αυτή στηρίζονται οι ανεπτυγμένες και «αξιοκρατούμενες» κοινωνίες. Κάθε παρέκκλιση απ' αυτόν τον κανόνα οδηγεί χαρακτηρίζει μεσαιωνικές κοινωνίες και κομπογιαννίτικες νοοτροπίες.

Μην τρέφετε αυταπάτες, ο δύσκολος δρόμος που απαιτεί προσπάθεια και κόπο, δεν είναι

ευχάριστος και τον διαλέγουν λίγοι. Είμαστε αυστηρά αντίθετοι και απεχθανόμαστε όσους μηχανεύονται και μεθοδεύουν απαράδεκτους και πανάθλιους τρόπους προώθησης των συμφερόντων τους, απαξιώνοντας το ταξίδι του καθενός να φτάσει στην «Ιθάκη» του. Φταίνε όμως μόνο αυτοί; Η αδιάφορη και ανύπαρκτη πολιτεία και οι κενοί ουσιαστικού περιεχομένου και περιφρονημένοι θεσμοί της, η έλλειψη παιδείας, η δοκιμαζόμενη αίσθηση δικαιοσύνης, η ψηφοθηρούσα και χωρίς υψηλά ιδανικά και αρχές εκάστοτε κυβερνητική εξουσία, η ιδιοτελής άσκηση αντιπολίτευσης, δεν έχουν κυρίαρχη ευθύνη; Θεμιτό για τον καθένα να διεκδικεί αλλά πρέπει να υπάρχουν όρια, αυτογνωσία και μετριοφροσύνη και πάνω απ' όλα να τηρούνται «αρχές». Ποιός όμως θα βάλει αυτά τα όρια; Στη χώρα μας δυστυχώς η διάκριση των εξουσιών (Νομοθετικής, Εκτελεστικής και Δικαστικής) είναι επικίνδυνα σχετική, χαρακτηρίζοντας έτσι και το επίπεδο και το μέγεθος της Δημοκρατίας μας.

Εξηγούμε τον λόγο της αγανάκτησής μας που διαφαίνεται στο παρόν κείμενο:

Κάποιοι συνάδελφοί μας, διορισθέντες από το 1984 έως ακόμα και το 1995, εφοδιασμένοι με την «ως δια μαγείας φώτιση» των 14 χρόνων υπηρεσίας (ακόμα και ανήκοντες στην κατηγορία ΥΕ), απαίτησαν την ένταξή τους στην κατηγορία Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης. Βέβαια τον δρόμο τον έχουν καταδείξει και άλλοι ειδικοί επί του ζητήματος που και αυτοί προσμένουν σε παρόμοια <<ορκωμοσία>>. Διαιωνίζεται δηλαδή η γνωστή πανάθλια και απαράδεκτη «ερμηνεία» (κατ' εμάς τέχνασμα χειρίστης μορφής, ανηθικότητα, εμπαιγμός, απαξίωση κλπ) της Συνταγματικά προβλεπόμενης αρχής της ισότητας, μετατρεπομένης σε αρχή ισοπέδωσης και επιβράβευσης της ήσσονος προσπάθειας, της αναξιοκρατίας και της απαξίωσης της γνώσης, την οποία εμπνεύστηκε με απόφασή του (κατά πλειοψηφία) κάποιο Δικαστήριο, χωρίς την ύπαρξη σχετικών νομοθετικών διατάξεων που να επιτρέπουν, ουσιαστικά νομοθετώντας.

Με κάποια απόφαση ενός Διοικητικού Εφετείου, χαρίζονται και πάλι πτυχία σε δικαστικούς υπαλλήλους κατηγορίας Δ.Ε.. Δημιουργείται και χτίζεται η νέα κατηγορία ΠΕο ακολουθώντας την παλιά, κληρονομεί τα προνόμιά της. Φτάνει πια. Δεν έχουμε όλοι τα ίδια τυπικά προσόντα, δεν κάνουμε όλοι την ίδια δουλειά, ούτε με τον ίδιο τρόπο. Λέμε όχι στις πρακτικές αναξιοκρατίας που κατέστρεψαν την Ελλάδα και τον κλάδο μας. Μας ζητάνε μείωση μισθού ως συνδρομή και συμμετοχή μας στην οικονομική κρίση. Γιατί; Για να πληρώνουμε τα κλιμάκια των νέων ΠΕο και των ήδη συνταξιούχων και τις αυξήσεις τους;

Το Ζητούμενο για μας δεν είναι τόσο η αντιπαράθεση με τις απαιτήσεις συγκεκριμένων υπαλλήλων (η ενότητα του κλάδου για εμάς είναι πάνω απ' όλα, αλλά με αξιοπρέπεια, όχι σκύψιμο κεφαλιού και υποχωρητικότητα) αλλά **η εξαφάνιση και η εξάλειψη της διχαστικής, αναχρονιστικής, αναξιοκρατικής, απαράδεκτης, ισοπέδωτικής λογικής της απονομής δικαιωμάτων που απορρέουν από την κτήση πτυχίων ανωτάτων σχολών σε ανθρώπους που δεν κατέχουν πτυχία.** Ήδη εμείς πρωταγωνιστούμε στην νομική, συνδικαλιστική και πολιτική δυναμική αντιμετώπιση του ζητήματος με κάθε είδους καλώς νοούμενες, νόμιμες και ηθικές παρεμβάσεις που ήδη έχει ξεκινήσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι

Καλούμε την κυβέρνηση, την ώρα που, όπως μόνιμα εξαγγέλλει, έχει σαν βασικό κορμό των επιλογών της αξιοποίηση της γνώσης, την διαφάνεια, την αξιοκρατία, να αποδείξει έμπρακτα ότι πράγματι όλα αυτά δεν είναι απλές και ανέφικτες φαντασιώσεις. Μέσα από την τροποποίηση του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων και την εναρμόνισή του με τον αντίστοιχο Δημοσιοϋπαλληλικό, από την οποία θα προκύπτει καθαρά η εξέχουσα και ανάλογη αξιοποίηση των ουσιαστικών και τυπικών προσόντων των υπαλλήλων, που σκόπιμα δεν υπάρχει στον δικό μας Κώδικα, για να πάψουν να βρίσκουν ερείσματα τα παραπάνω απαξιωτικά επιχειρήματα.

Ευελπιστούμε ότι η πολιτεία δεν θα ενδώσει και θα δώσει τέλος στην μεθοδευμένη επιχείρηση επιβολής της αναξιοκρατίας. Οι πτυχιούχοι ορκίζονται στα Πανεπιστήμια και όχι στα Δικαστήρια.

Η «φιλεύσπλαχνη» αντιμετώπιση κάποιων υπαλλήλων από τα ίδια τα Δικαστήρια στα οποία υπηρετούν, παρασύρει σε φαύλο κύκλο απαράδεκτων διεκδικήσεων, τεράστιο αριθμό υπαλλήλων και δημιουργείται κλίμα έντονης αντιπαράθεσης, απαξίωσης και περιθωριοποίησης πλήθους ικανότατων συναδέλφων, με τελική συνέπεια την αδυναμία επίτευξης εργασιακής σύμπνοιας και ειρήνης μέσα στις υπηρεσίες με τελικό ζημιωμένο αποδέκτη τον πολίτη που προστρέχει στη Δικαιοσύνη.

Η ενότητα του κλάδου περνά μόνο μέσα από τη παραδοχή βασικών αρχών που διέπουν όλο τον Δημοσιοϋπαλληλικό χώρο, τον Συνδικαλισμό και την κοινωνία γενικότερα. Η κάθε εξουσία εκμεταλλεύεται την κάθε μορφής διάσπαση για να περνά ευκολότερα τις όποιες επιλογές της. Παλεύουμε μαζί με όλους τους εργαζομένους για ανθρώπινες συνθήκες ζωής. Κάθε κλάδος έχει τα δικά του προβλήματα και όλοι μαζί σαν πολίτες αυτής της χώρας ζούμε την ίδια ανησυχία για το αύριο που

γίνεται όλο και πιο αβέβαιο. Απέναντί μας είναι μόνο οι κρατούντες, αυτοί που αποφασίζουν για τα δρώμενα. Είμαστε σκληροί κριτές γιατί δεν χρωστάμε σε κανένα. Σας καλούμε όλους σε επαγρύπνηση και συστράτευση για τις αρχές μας. Είμαστε αποφασισμένοι να αντισταθούμε στην προώθηση και απόπειρα υλοποίησης «ύποπτων» επιλογών. Επειδή το τεράστιο αυτό ζήτημα της νέας εκκολαπτόμενης ΠΕο κατηγορίας πιστεύουμε ότι απασχολεί τους περισσότερους συναδέλφους, σας προτείνουμε να ενημερωθείτε περισσότερο και από την blog του Συλλόγου Πτυχιούχων Δικαστικών Υπαλλήλων Ν. Αττικής, στη διεύθυνση: **dyaе.wordpress.com**.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ - ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ